

ਜੇ.ਐਲ. ਮਾਇਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਵੱਸ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,]]।

ਸਾਵੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ। "

ਬਨਾਮ

ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਪੰਜਾਬ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ- • ਜਵਾਬਦੇਹ। ;

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1592.

31 ਜਨਵਰੀ 1967 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, 1966, ਵੋਲ. ਬਿਮਾਰ—ਅਧਿਆਇ XV, ਪੰਨਾ 83 'ਤੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2— ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ—ਕੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ—ਨਿਯਮ 2—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ—ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ— ਕੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਿਯਮ 2 ਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧਿਆਇ XV ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ 2 ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਗਣਿਤ ਹੈ। (ਯੂਲੇ ਟਿਊਡਰ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਬਿੱਥ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। , ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ "ਅਧਿਕਾਰ" ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਉਮਰ ਦਾ ਵੀ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਥੋਪਦੀ ਹੈ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ। ਨਿਯਮ 2 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਖਾਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਰਧ-ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ.ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, 1966 ਦੇ ਚੈਪਟਰ XV ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਯਮ 2, ਵੋਲ. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਦੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 13 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਫੂਸਟਿਸ ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਮਾਣਯੋਗ ਹਵਾ. ਜਸਟਿਸ ਡੀ ਕੇ ਅਫਹਾਜ਼ਨ, ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਏਅਰ। ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, 31 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਤੋਂ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਤੱਕ। ਐਨ.ਡੀ. ਬਾਲੀ, ਬਾਲ ਰਾਜ ਤ੍ਰਿਖਾ, ਐਨ.ਐਸ.ਡੀ. ਬਹਿਲ, ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ. ਬਾਲੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ। ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡਾ.ਏ.ਐਸ. ਆਨੰਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ। - 1'

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਈ.ਟੀ.ਐਸ. (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਾਲ ਮਲਹੋਤਰਾ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਹੈ। ਪੀ.ਡੀ.ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ 28 ਅਕਤੂਬਰ 1949 ਨੂੰ ਜਗਾਧਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖੁਦ ਨਾਬਾਲਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਾਧਰੀ ਦੇ ਜਨਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ "ਲਾਲਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਾਲ, ਪੁੱਤਰ ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਰੰਗ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਜਨਮ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਸਮੇਂ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 1949 ਦੀ ਬਜਾਏ 28 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਕੂਲ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਾਮ ਲਾਲ ਨੂੰ 29 ਅਕਤੂਬਰ 1949 ਦਾ ਪੋਸਟਕਾਰਡ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਏ-ਐਲ) ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਇਮਤਿਹਾਨ (ਸਾਇੰਸ ਗਰੁੱਪ), ਜੋ ਕਿ ਫਰਵਰੀ, 1965 ਵਿੱਚ ਡੀ.ਏ.ਵੀ. ਮਲਟੀਪਰਪਜ਼ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਵੰਬਰ, 1964 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਰੋਹਤਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਡੀ') ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ 22 ਮਾਰਚ 1962 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੜਕਿਆਂ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ 1961-62 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਮਿਡਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਨਮ ਰਜਿਸਟਰ ਐਂਟਰੀ, 10 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਮਿਤੀ 13 ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ; '

1964, ਸਰਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰਾਂ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਐਫ') ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੱਕ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਭਾਗੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਉਚੇਰੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 1950 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਿਤੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1965 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ 'ਬੀ') ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਿੱਲੀ ਕਾਲਜ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ (ਅਨੈਕਚਰ C-1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਕਤ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ 1 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੀ; ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ ਉਸ ਦੇ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਨਮ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਪੱਟੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਰੋਹਤਕ ਕੋਲ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ, ਰੋਹਤਕ ਤੋਂ ਸਰਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਸਰਕਲ ਨੂੰ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਚਰ 'ਈ') ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਕਾਰਡ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 15 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਐੱਚ') ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਦਾਇਤ (ਅੰਕਸ਼ਾ 'ਐਫ') ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰ ਲਈ ਸੀ,

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ
ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਬਕਾ ਦਾ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 24 ਦਸੰਬਰ, 1965 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ

681 ਸੁਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਨ। , ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਈ.ਟੀ.ਐਸ. (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਟੀ), ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦੋ ਹਲਫਨਾਮੇ, ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਹਲਫਨਾਮੇ, ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਿਡਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1966 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਜੇ') ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਮਿਤੀ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਕੇ') ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ। ਅਤੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਤੋਂ ਲਟਕਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਲੀ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 3 ਮਈ, 1966 (ਅਨੇਕਚਰ 'ਐੱਲ'), ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ,

(ਏ) ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਲਿਖਿਆ। ਸਕੂਲ, ਸਿਰਸਾ, (ਬੀ) ਮਿਊਂਸਪਲ ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਤੇ (ਸੀ) ਮਿਡਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰੋਹਤਕ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 2 ਜੂਨ, 1966 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਮੰਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। 7 ਜੂਨ, 1966 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਐਮ') ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ 1949 ਦਾ ਕਥਿਤ ਅਸਲ ਪੋਸਟਕਾਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ (ਅਨੈਕਸਰ ਏ-ਐਲ)। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ 25/27 ਜੂਨ, 1966 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਐਨ') ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਿਊਂਸਪਲ ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ

ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ (ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ)। ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਾਲ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 17 ਮਈ 1966 (ਅਨੇਕਚਰ ਆਰ-4), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ: -

“ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ, ਸਿਰਸਾ ਤੋਂ ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੜਕੇ ਨੇ ਉਸ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਕੂਲ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਸਿਰਸਾ ਤੋਂ ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 4 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਗਾਧਰੀ ਵਿੱਚ।

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਨਮ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 4 ਜੁਲਾਈ, 1966 (ਅਨੇਕਚਰ 'ਕਿਊ') ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੋਸਟਕਾਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਏ-ਐਲ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ 11 ਜੁਲਾਈ, 1966 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਹੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 15 ਵੇਂ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੀਸਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 15 ਜੁਲਾਈ, 1966 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਆਰ) ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਕਾਲਜ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 31 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਤੱਕ ਦਰੁਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਕਾਲਜ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਉਪ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ 21 ਜੁਲਾਈ, 1966 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ

ਐਸਾ) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਸੀਟ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ
ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 28 ਅਕਤੂਬਰ 1949 ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ
ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਪੱਕਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। 31 ਜੁਲਾਈ ਤੱਕ, 1966 ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ
ਦਾਖਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਕਮ

683 ਸੁਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਨ। , ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਈ.ਟੀ.ਐਸ. (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਜ਼ਬਤ ਉਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਆਦਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਜੁਲਾਈ, 1966 (ਰਸੀਦ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਟੀ') ਨੂੰ ਫੀਸਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 23 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਮਹਾਜਨ) ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। , ਜੇ.) 25 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ। 27 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਜਗਾਧਰੀ ਦੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਜਨਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਇੰਦਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਐਨੈਕਸਰ 'ਯੂ' ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 28 ਜੁਲਾਈ 1966 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੈਮੀ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'V') ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ। 31 ਜੁਲਾਈ ਲਈ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ 1966. ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਜਨਮੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਰੀਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਨਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਜਨਮ ਇੰਦਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ। ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1966 (ਅਨੈਕਸਚਰ *ਡਬਲਯੂ) ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ 2 ਅਗਸਤ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ, ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1966 (ਅਨੈਕਸਚਰ 'X') ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਕਾਰਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਦਾਸ ਬਹਿਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ 1 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਕੌਸ਼ਲ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਕੋਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਈ ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 9 ਅਗਸਤ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਅਜੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'X'), ਅਤੇ ਦੋ ਜਗਾਧਰੀ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਦੇ ਦੋ ਹਲਫਨਾਮੇ ਭੇਜੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਸਥਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਰਕਟ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. 588-ਡੀ ਆਫ 1966) ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਕਾਲਜ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ 2661-ਡੀ ਆਫ 1966 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1966 ਦਾ C.W. 1592)। 2 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ

ਸਰਕਟ ਬੈਚ (ਕਾਪੀ ਐਨੈਕਸਰ Z-1) ਤੋਂ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ 1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 1592 (ਇਸ ਕੇਸ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਿੱਲੀ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ 2 ਅਗਸਤ 1966 ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 22 ਅਗਸਤ, 1966 (ਅਨੇਕਚਰ 'ਵਾਈ') ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ (ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ) ਅਕਤੂਬਰ 25, 1966 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਮਿਤੀ 17 ਅਗਸਤ, 1966, ਕਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਆਰ-4 ਸਮੇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ 12 ਦਸੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਉਪਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰੇ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਿਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਸਮੇਤ ਉਕਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਦੇ ਨਾਲ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਕੱਲੀ ਹੀ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, ਲਾਅ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ (ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਹਨ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।), ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਮ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਛਤ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕੇਸ 13 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਪੀ.ਡੀ.ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ., ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਨ। ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ।

685 ਸੁਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਨ।, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਈ.ਟੀ.ਐਸ. (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਦੇ ਉਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸਬੰਧਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ (ਅਨੈਕਸਰ 'ਓ') ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, 1966, ਜਿਲਦ III, ਪੰਨਾ 83 'ਤੇ ਚੈਪਟਰ XV ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਇਕੱਠੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਕੇਸ ਅਤੇ ਉਹੀ, ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

1. ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ .ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ 15 . ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ; ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇ।

(2) ਜਨਮ ਤਰੀਕ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: (a) ਕਿ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਜਾਂ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਜਾਂ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। (ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।)

(ਅ) ਕਿ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਉਸ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਸਕੂਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਸੀ:

(c) ਕਿ ਕੋਈ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਜਾਂ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਉਸ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਾਖਲਾ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਾਲ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਪਲਬਧ ਰਿਕਾਰਡ) ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਜਾਂ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। '

(d) ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: - ;

(i) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਡਰਡ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ

ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੌਜੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ।

(11) ਮਿਉਂਸਪਲ ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀ. ਰਾਮਾਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਬੀ.ਐਸ. ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਮਦਰਾਸ (1) ਦੁਆਰਾ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਡੀਮਬ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ, ਮਦਰਾਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਵਿਭਾਗੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ। ਉਮਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬੇਲ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੀ. ਰਾਮਾਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਦਰਾਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ 23 ਜੂਨ, 1941 ਦੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਹੀ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਨੇ ਬੀ.ਰਾਮਾਮੂਰਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤਾ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਣਜਾਣ ਮਾਂ, ਜੋ ਬਾਹਰਲੇ ਸਕੂਲ 'ਚ ਬੱਚੇ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਗਈ ਸੀ, ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਗਲਤ ਉਮਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਗਜ਼ਾਧਰ ਪ੍ਰਸ਼ਿਆਦ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1944 ਪਾਗਲ. 187.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ., 1966 ਸਾਰੇ. 477.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਪ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। -ਚਾਂਸਲਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-

687 ਸੁਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਨ। ,

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਈ.ਟੀ.ਐਸ. (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਚਾਂਸਲਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਐਂਡ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, ਯੂ.ਪੀ., ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਗਲੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਧ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ। ਪਰ ਇਹੀ ਗੱਲ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ।

ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ (ਦੁਆ. ਜੇ. ਐਨ. ਐੱਚ. ਖੁਦ) ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਖਰੜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (4)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 238 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਸੁਪਰਸੈਂਸਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਐਲਾਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਗੰਭੀਰ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਲਈ ਖਰੜ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1966 ਐਸ.ਸੀ. 875

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1966) 2 ਪੰਜਾਬ 615. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਸੋਢੀ ਨੇ, ਨਗੇਂਦਰ ਨਾਥ ਬੋਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਹਿਲਜ਼ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਜ਼, ਅਸਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਸਵੰਤ ਸ਼ੁਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਮੇਰਠ

ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਅਤੇ ਰਾਧੇਸ਼ਿਆਮ ਖਰੇ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਜਨਮ ਦਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। .

ਨਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਬੋਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1910 ਦਾ 1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ,

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਸਟਿਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਰੋਕ ਕੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੰਜਮ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ, ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਕਾਨਾਂ ਕੁਝ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੈਟਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਅਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਸਾਮ ਰੈਵੇਨਿਊ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਐਸ.ਸੀ. 398.

(6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐਸ.ਸੀ. 677

(7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਸ ਸੀ. 107.

ਆਸਾਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਾਮ ਰੈਵੇਨਿਊ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ, ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰਾਦੇਸ਼ਿਆਮ ਖਰੇ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸੀਪੀ, ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀਜ਼ ਐਕਟ (1922 ਦਾ 2) ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੜ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਜੇ ਏਐਸਐਮ ਐਨਟੀ ਸਨਕਾਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ _ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਨਿਆਂਇਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਜੱਜ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹੋਣਗੇ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ: -

(1)) ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ:

(2) ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਥੋਪਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(3) ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਵਿਵਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ

690 ਸੁਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਨ।, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਈ.ਟੀ.ਐਸ.
(ਨਾਰਨੀਆਂ, ਜੇ.)

ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, ਖੰਡ 3 ਦੇ ਅਧਿਆਏ XV ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਗਣਿਤਿਕ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਉਮਰ ਦਾ "ਅਧਿਕਾਰ" ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ। ਨਾ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਥੋਪਦੀ ਹੈ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਾਉਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਖਾਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਕੀ ਹੈ। . ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਮੈਨੂੰ ਜਸਵੰਤ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (s.upra) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਨਿਆਂਇਕ ਚਰਿੱਤਰ. ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ, ਰੋਹਤਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ

ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ ਰੋਹਤਕ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

691 ਸੁਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਨ। , ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਈ.ਟੀ.ਐਸ.
(ਨਾਰਨੀਆਂ, ਜੇ.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਨਿਯਮ 2 ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ (1947 ਦਾ 7) ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਸੋਢੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਸੈਨੇਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰੱਖੀਏ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ (ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸੈਨੇਟ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਧੀਨ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, 'ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੈਨੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, 1966, ਭਾਗ III ਦੇ ਚੈਪਟਰ XV ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਮੰਨਾਂਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਦੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) (ii) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਤੋਂ (c) ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਸਹੀ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 1 ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

692 ਸੁਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਨ। , ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਈ.ਟੀ.ਐਸ.
(ਨਾਰਨੀਆਂ, ਜੇ.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਨਿਰਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ lea.med ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਖਦਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਕਾਲਜ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ-ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਲਜ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਬੇਅਰਥ ਹੋ

693 ਸੁਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਨ।, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਈ.ਟੀ.ਐਸ.
(ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

M/s ਸਪੈਗਲਸ ਅਤੇ ਗਲੂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 250 ਆਫ 1963

2 ਫਰਵਰੀ 1967

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XXXVI)- ਐੱਸ. 12—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਵੋਲ, ਵੀ, ਅਧਿਆਇ 1-ਏ—ਨਿਯਮ 4—ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਵੋਲ. V, ਅਧਿਆਇ 5-ਬੀ— ਨਿਯਮ 11— ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ—ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਨੁਮਤੀ ਨਹੀਂ—ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ—ਅਪੀਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ—ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਨੂੰ - ਸਿੰਗਲ ਫਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ - ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿੰਦੂ - ਕੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖੰਡ V ਦੇ ਚੈਪਟਰ 1-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮ 4, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਪੀ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਪੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚੀ ਕਾਪੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਚੈਪਟਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੇਤਰੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਾਲੀਅਮ V ਦਾ 5-ਬੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਕਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

Translator Sawan Khosla

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)